

MÅNADENS KLUBBPROFIL

Klubbprofil: SM3TLG, Hans Nilsson
Bor: Jordbruksfastighet i byn Styvje,
5 km norr om Söderhamn
Ålder: 50 år
Civilstånd: Ogift
Yrke: Utredare på Försäkringskassan
Email: sm3tlg@telia.com

Hans är lyssnaramatören och radioamatören som inspirerades av radio som 13-åring tack vare ett TV-program.

Hans är radioamatören som vill se och uppleva de länder han har varit i kontakt med.

Hans är entusiasten som vid ena tillfället är svensken som hamnar i blickpunkten i en radiostudio i Japan. Vid ett annat tillfälle kör han radio från en skärgårdsö och är i blickpunkten för 1000-tals myggor samtidigt som 1000-talet radioamatörer vill ha ett QSO.

Hans är amatören som hängivet åker och aktiverar olika IOTA öar, båda när och fjärran.

Hans är amatören som kört över 300 länder med endast 100 Watt och en Windomantenn.

Hur startade Ditt radiointresse Hans?

Jag minns det mycket väl. Det var 1963 och jag var 13 år gammal. Jag såg ett TV-program som handlade om kortvågslyssning och den kommande helgen var det en SM-tävling för DX-are. Detta TV

program inspirerade mig så oerhört, att jag idag 38 år senare påstår, att TV-programmet var direkt avgörande för hela min framtid. Kan Du tänka Dig, säger Hans och fortsätter, jag slog på familjens BC-mottagare en Graetz 517K (inköpt på lanthandeln bara 1 km härifrån), rattade in kortvågsbanden och började lyssna på olika radiostationer. Rekvirerade papper om SM-tävlingen, fick tävlingsreglerna och deltog i min första tävling.

Många svenskar som såg TV-programmet intygar att just detta program hade en mycket stor genomslagskraft och var trendbildande för SWL-lyssnandet i Sverige på 60-talet.

Jag fick ett gratisexemplar på DX-tidningen vilket gjorde

- att jag fick information,
- att jag då började prenumerera på DX-tidningen,
- att jag "växte" som rundradio-lyssnare.

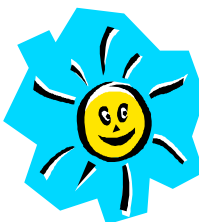
Jag skrev lyssnarrapporter och som svar fick jag QSL-kort, brev, vimplar, tidningar, dekaler etc. Jag var helt fascinerad även om jag inte fick något större gehör från mina föräldrar. De sa bara, -"slå av den där pipradion och hjälp till med jordbruket istället..."

Hade Du nytta av Ditt radiointresse i skolan?

Självklart säger Hans. Jag hade två favoritämnen – engelska och geografi. Tänk att få läsa om de länder jag satt hemma och lyssnade på. Engelskan blev det språk jag tränade "dygnet runt", säger Hans med ett leende.

Vad hände efter skoltiden?

Efter grundskolan blev det ekonomisk linje på gymnasiet. Jag gjorde militärtjänsten som meteorologassistent här på F15 i Söderhamn och

1972 fick jag ett tillfälligt jobb på Försäkringskassan i Söderhamn. Detta tillfälliga jobb har jag snart haft i 30 år, säger Hans med skratt. Jag

har arbetat med lite olika uppgifter som ständigt inneburit att jag vidareutbildat mig inom företaget. Arbetsuppgifterna på Försäkringskassan har ständigt förändrats allt eftersom samhället och lagarna följt tidens utveckling.

Om vi går tillbaka till radiohobbyn. Hur kom Du i kontakt med amatörradio?

Under 60-talet visste jag ingenting om amatörradio. I början 70-talet hörde jag svenskar som pratade på 40-metersbandet. Det var **SM3BPV Åke Ohlsson**, numera silent key, som bodde bara någon kilometer ifrån mig. Jag hälsade på honom och fick se hur han körde amatörradio. När jag åkte därifrån fick jag läroboken "Vägen till C-certifikatet". Jag tittade i boken och sporrades att köpa en egen mottagare, TRIO 9R59DS och plötsligt kunde jag lyssna på SSB. Att lyssna på enkelt sidband hade tidigare varit en främmande värld för mig. Trots allt så fortsatte jag med rundradio DX-ing. Jag spände upp trådanter och började lyssna på radiostationer från Asien, Afrika, Syd- och Nordamerika, både på kortvåg, mellnvåg dessutom lyssnade på långvågsbandet. Jag skickade lyssnarrapporter, skrev brev till radiostationernas önskeprogram och brevlådor, önskade musik m.m. När de sedan läste upp mitt namn och spelade min önskelåt så var väl det de enda gångerna jag fick ett erkännande av mina föräldrar. 1972 gick jag med i SSA som lyssnaramatör

(Forts. på sidan 2)

(Forts. från sidan 1)

och fick lyssnarumret SM3-5384.

Minns Du något speciellt kring allt Ditt lyssnande?

Ja, både lyssnarmässigt och personligt. Lyssnandet har skapat intresset hos mig av att se och uppleva länder jag lyssnat på.

1977 gjorde jag min första utlandsvistelse. Under en längre tid hade jag brevväxlat med Kazue, en YL från Japan. Jag skrev till henne och till NSB, Nippon Shortwave Broadcast, om att jag var intresserad att göra besök hos dem när jag kom till Japan. Sagt och gjort. Tack vara henne hade jag möjlighet att möta japanska familjer vilket annars var väldigt ovanligt för västerlänningar. Besöket på NSB slutade med att jag hamnade rakt in i en inspelningsstudio om "DXaren från Sverige". Från att ena sekunden vara lyssnare satt jag nu mitt i Totiyo Forum Studio och var med om allt, LIVE. Intervjun avbröts med att studiomannen påannonserade svensk musik av The Spotnics. Jag blev huvudpersonen för en timme.

- Helt otroligt, säger Hans och nickar glatt med huvudet.

Året därpå besökte jag Californien-Hawaii-Japan.

En annan dröm gick i uppfyllelse 1979. Jag läste i tidningen att den svenska resebyrå "Globetrotter" fått tillstånd att arrangera den första resan till det stängda Kina. Jag

slängde min på telefonluren och fick köpa en flygbiljett till premiärturen. Under den Kinareisan lärde jag känna **SM4GND/Anders** som även var en av de 20 premiärdeltagarna.

Jag minns att i Shanghai hade man inte sett västerlänningar på 25 år, vilket gjorde att vi i gruppen fick känna oss ut-tittade av kineserna. När den svensktalande guiden hörde sig för vad vi ville se fick tyvärr **SM4GND/Anders** och jag inget ge-
hör för att vi ville besöka Radio Pe-king.

1980 läste jag i Eteraktuellt om piratradioskeppet "Radio Hauraki" utanför Nya Zeeland. När jag besökte ön passade jag på att även besöka radiostationen som då låg vid kaj.

1981 besökte jag Australien och träffade då den kände radioamatören Harry Mead **VK2BJL** som just kommit hem från en DX-pedition från Spratley Islands 1S1. (Omtalade öar. Ett tyskt team som var där året därpå blev beskjutna varav 1 amatör dog.)

Under alla utlandsresor har jag alltid haft med mig min short-wave-radio så att jag på plats och ställe kunna höra hur just kortvågsbanden "hörs och uppträder".

Hur blev Du sändaramatör?

På samma härliga sätt som jag blev lyssnaramatör. **SM3BPV/Åke** och **SM3JBE/Hasse** bjöd 1987 mig på ett föredrag med bildvisning av **SM0AGD/Erik Arild Sjölund** från sin DX-resa till olika Söderhavsoar bl a

Cook Island. I bilen hem bestämde jag mig "Nu ska jag bli sändaramatör". Väl hemma tog jag åter fram läroboken "Vägen till C-certifikatet" samt beställde en telegrafkurs från Ljudbandsinstruktioner. Jag hade just börjat då paniken och besvikelsen viskar i min hjärna "Det här Hans kommer Du aldrig att lyckas med". (Här hade en utbildning på en radioklubb behövts).

1988 tar jag åter mod till mig och pluggar telegrafi för nu ska jag fixa ett certifikat. 1989 upplever jag en stor ahhhha-upplevelse, då jag på amatörernas nybörjarfrekvenser 21.100-21.150 MHz kan lyssna, skriva ner och förstå hela QSO-trafiken. Nu började jag plugga teknik igen och i mars 1990 får jag det efterlängtdade kuvertet som jag ivrigt sprättar upp och läser att **SM3TLG** blir min anropssignal. Vilken känsla, en känsla som jag aldrig glömmmer. Det omöjliga hade blivit möjligt. I samma ögonblick bestämmer jag mig för att erövra alla radioländer. För nu hade jag redan klarat av att få alla världens 175 länder QSL-ade som kortvågslyssnare samt alla 320 amatörradioländer QSL-ade som lyssnaramatör.

Vad händer därefter?

Jag fick låna en ICOM IC730 av **SM3JBE/Hasse** och en Windom FD4 multibandsantenn. Första QSO-et med Hasse. Nr 2 med USA, nr 3 med El Salvador, Jag trodde inte mina öron. Vilken Start!!!

Som lyssnare upplevde jag en speciell känsla och ville besöka och samla QSL från världens olika öar. Det här med att köra olika öar IOTA, har jag fortsatt med som sändaramatör. Jag minns ett QSO med en amatör på Little Cayman Islands, ZF8, där han berättade att han hade hyrt in sig hos en bofast radioamatör. När jag vid jultid skulle fylla 40 år bestämde jag mig för att på denna ö med endast 20 invånare, ville jag vara på min 40-årsdag. Jag ansökte om besökslicens och erhöll signalen **ZF2PL/ZF8**. Från den ön blev det hela 2.000 QSO:n. En inte

(Forts. på sidan 3)

(Forts. från sidan 2)

alltför lätt situation för en nybörjare men det gav mig mersmak. Efter det har jag har besökt VP5 Turks & Coicos Island, Färöarna Island, Al-

nön, många olika öar i Nordnorge samt mitt absoluta favoritställe Klacksöarna strax utanför vår egen kust här i Söderhamn.

Klacksöarna fick i somras det nya IOTA-numret *) EU-176.

*) IOTA = Islands on The Air

Hur ser det ut i Radiorummet!

Jag har alltid haft två radioschack. Ett i lägenheten i Söderhamn samt ett här i föräldrahemmet. Under vintern har jag helrenoverat föräldrahemmet och sedan mars månad har jag flyttat tillbaka igen och tagit hand om jordbruksfastigheten. Nu förbereder jag för ett nytt radiorum. De stationer jag kör med är en Kenwood TS-570D samt en ICOM IC730 med trådanterner.

Hur många länder har Du kört?

305 länder med 100W och mestadels på bara trådanterner Windom FD4.

Är det något speciellt QSO Du minns?

Premiär QSOet från Klacksöarna, EU-176. Det är en mycket eftertraktad ö så jag var tvungen att köra split, med ända upp till 10 kHz spridning. Där blev jag uppropad av **C21RK** från Nauru i Söderhavet för att han ville köra just denna ö. Då det är nog svårt för oss att överhuvudtaget köra C21. Vilka minnen säger Hasse med ett förtjust leende.

Hur kommer det sig att Du har sådana fina färg QSL-kort?

Det beror på att jag som lyssnare alltid har uppskattat QSL-korten.

De har gett en bild av radiostationen och länderna på ett representativt sätt. Då vill jag att de radioamatörer som får mina QSL-kort ska känna likadant. För varje ny IOTA ö jag kör radio ifrån trycker jag speciella IOTA-QSL-kort. Förra året besökte jag 6 olika öar och körde ca 10.000 QSO:n. Jag trycker mina QSL kort i Tjeckien. På hemsidan www.qsl.cz kan man hämta hem prov-QSL-kort.

Hur tror Du hobbyn ser ut omkring år 2007-2010?

Tyvär mycket färre som håller på. Det gäller hela föreningslivet i Sverige. Jag tror att telegrafin tas bort som inträdeskrav på kortvågen. Jag tror på en ökning av de digitala trafiksattnen. Jag tror att amatörradiotrafiken kommer att öka mest inom 3:e världen. För dem betyder friheten att prata med andra betydligt mer än för oss i I-länderna som har Internet, satellitkanaler och som formligen dränks av all former av information – reklam etc.

Hur tror Du att vi ska få in fler människor till vår amatörradiohobby?

Människor i allmänhet vet väldigt lite om vad amatörradio är. Folket och ungdomarna lever annorlunda idag. Vi måste få igång ett "KOM-IGÅNG-CERTIFIKAT". Många blivande amatörer pekar på de oöverstigligen hindren de känner, när de fått hobbyn presenterad för sig. Här måste vi bli bättre.

Vi kan ta lärdom av ex.vis Delsbo Radioklubb. De har speciella lyssnardagar på vintern. De har aktiviteter på biblioteket. Dom försöker verkligen fånga upp unga människor.

Vi måste vara mer öppna för att närma oss de digitala trafiksattnen. Det

ger oss nya radioamatörer eftersom de som är unga idag har levt med dator sedan barnsben.

Har Du någon ytterligare hobby?

Jag orienterar. Tidigare har jag tävlat aktivt. Idag springer jag enbart i motionsklassen. Dessutom är jag med aktiv inom föreningslivet i Orienteringsklubben här i Söderhamn.

Har Du varit med i några stora tävlingar?

Ja både nationellt som ex.vis O-Ringen, 5-dagars samt internationellt i Finland, Norge, Skottland, Schweiz och Tjeckoslovakien.

Vad har Du för framtidsmål/drömmar Hans?

På tomten vill jag vill satsa på bättre antenner, helst riktbart.

Jag vill ta med mig min IC-730 och min Windom-antenn och vara QRV från någon/några IOTA-ö varje år. Nordnorges kustöar är mitt favoritställe.

Jag drömmer om att få göra en resa både till Påskön och till Pitcairn Islands.

När jag åker hem denna sena lördagskväll tänker jag så här.

- Tänk vilken påverkan ett TV-program kan ha på oss människor.
- Tänk att börja som lyssnar-amatör, hamna mitt i en radiostudio i Japan.
- Tänk att från Klacksöarna hamna mitt i centrum för världens pile-up och allt med 100 watt och en trådanterner.

Vid pennan
SM3FJF/Jörgen